

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314204253
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6314204253.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni C. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXX/XX, T. N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom J. Kráľa 7, 947 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, J. Kráľa 7, 947 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 2.527,89 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne, na odvolanie navrhovateľa, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 03. 02. 2015, č. k. 5C/174/2014 - 61, takto

rozhodol:

Odvolanie odporkyne o d m i e t a .

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania účastníkov v časti výšky 245,27 eur trov právneho zastúpenia navrhovateľa p o t v r d z u j e a v časti o povinnosti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z. spoločne a nerozdielne s odporkyňou nahradiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania m e n í tak, že odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne Združeniu spotrebiteľov Slovenska, o. z. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.051,83 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 11. 06. 2014 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 30,00 eur splatných do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s platením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 94,45 eur a trovách právneho zastúpenia vo výške 245,27 eur, v lehote do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že v zmluve o pôžičke zo dňa 21. 12. 2010, z ktorej pôvodný navrhovateľ (Consumer Finance Holding a. s., IČO: 35 923 130) uplatnil nároky, ktorú zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú chýbajú podstatné náležitosti stanovené v ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Teda doba trvania a termín konečnej splatnosti úveru, tiež výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Potom je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona. Súd preto skúmal len oprávnenosť a priznal iba nárok navrhovateľa v časti nesplatennej istiny úveru

(2.051,83 eur, ako rozdiel medzi poskytnutými a uhradenými finančnými prostriedkami, 2 151,83 eur - 100,00 eur) s príslušným úrokom z omeškania podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky do zaplatenia. V prevyšujúcej časti, t.j. do sumy 288,41 eur, súd návrh navrhovateľa zamietol.

O povinnosti nahradiť trovy konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pomeru úspechu účastníkov vo veci. Úspech navrhovateľa súd stanovil na 81,17 % a úspech odporkyne na 18,83 %. Navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 62,34 %. Trovy právneho zastúpenia po vykonaných úpravách súd navrhovateľovi priznal vo výške 245,27 eur a zaplatený súdny poplatok vo výške 94,45 eur. Súd trovy posudzoval podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Nakoľko na strane prevažne neúspešnej odporkyne vystupoval vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník na strane ktorého vystupuje (v tomto prípade odporkyňa), súd rozhodol, že vedľajší účastník je povinný spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov konania úspešnému účastníkovi. Vedľajší účastník vstupuje do celého konania v rozsahu pohľadávky navrhovateľa proti odporkyni, a nemôže si vyberať, že bude brániť práva účastníka len vo vzťahu k časti pohľadávky (v tomto prípade vedľajší účastník považoval za hodnotu sporu len sumu 288,41 eur - rozporoval len sumu navrhovateľom uplatnených poplatkov). Vedľajší účastník nemôže mať ohľadom trov konania iné postavenie ako účastník, na strane ktorého vystupuje.

Vzhľadom na majetkové pomery odporkyne a osobu navrhovateľa, súd umožnil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi priznané plnenie v mesačných splátkach (§ 160 O. s. p.).

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, aj navrhovateľ, aj vedľajší účastník na strane odporkyne.

Odporkyňa sa domáhala, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že navrhovateľovi priznané plnenie je povinná splácať v splátkach po 10,00 eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Odôvodňovala to svojím príjmom, že poberá iba starobný dôchodok.

Navrhovateľ odvolanie podal voči výroku o trovách konania, pričom namietal výšku trov právneho zastúpenia, ktorú mu súd priznal a navrhol v tejto časti rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v ním uplatnenej a vyúčtovanej výške. Zníženie trov právneho zastúpenia, ku ktorému pristúpil prvostupňový súd, nepovažuje za správne. Trovy boli navrhovateľom vyčíslené v súlade s ustanoveniami vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., vrátane odmeny za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 03. 02. 2015 a s tým spojenej náhrady za stratu času a cestovného. Súd nemôže účastníkom upierať právo zúčastniť sa osobne pojednávania, resp. takto vzniknuté trovy hodnotiť ako neúčelné z dôvodu, že odporkyňa súhlasila s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania, na základe predložených listín súdu a iba navrhovateľ žiadal, aby vo veci bolo vytýčené pojednávanie. Inak dochádza k porušeniu zásady rovnakého prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti (čl. 47 Ústavy SR). Súd mal tiež zohľadniť, že odporkyňa si bola vedomá existencie svojej pohľadávky, a nakoľko ani na predžalobnú výzvu navrhovateľa pohľadávku neuhradila, bol navrhovateľ nútený obrátiť sa na súd.

Vedľajší účastník na strane odporkyne podal odvolanie voči výroku o trovách konania, namietal voči jemu uloženej povinnosti platiť trovy konania. Navrhol rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, aby odvolací súd vedľajšieho účastníka zo solidárnej povinnosti hradiť trovy konania navrhovateľovi vylúčil. Vedľajší účastník nespôsobil navrhovateľovi žiadne navýšenie trov, ani nijakým spôsobom nezavinil neúspešný výsledok sporu. Vedľajší účastník nerozporoval celkový navrhovateľom požadovaný nárok, ale iba časť vo výške 288,41 eur, pričom v tejto časti bola odporkyňa zásluhou vedľajšieho účastníka úspešná 100 %. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách nijako nezohľadnil úlohu a poslanie vedľajšieho účastníka v spore, teda ako ochrancu práv žalovaného spotrebiteľa, ani postavenie vedľajšieho účastníka, že je neziskovým občianskym združením. V danom prípade pri

rozhodovaní o povinnosti vedľajšieho účastníka platiť trovy konania mal súd vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi aplikovať ust. § 150 ods. 1 O. s. p. , ktoré umožňuje súdu neuložiť povinnosť platiť trovy konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p.. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti na odvolanie navrhovateľa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odmietol.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Podľa § 57 O. s. p., ods. 1, do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ods. 2, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Ods. 3, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa ust. § 204 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ods. 1). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia (ods. 2).

Rozsudok je písomnosť, ktorá sa účastníkom doručuje do vlastných rúk (§ 47 ods. 1, § 158 ods. 2 O. s. p.). Súd doručuje písomnosť sám alebo poštou (§ 45 ods. 1 prvá veta O. s. p.).

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnutý rozsudok obsahuje správne poučenie o opravnom prostriedku (§ 204 O. s. p.), že proti rozsudku je odvolanie prípustné v lehote do 15 dní od jeho doručenia.

Doporučená listová zásielka určená do vlastných rúk adresáta P. N. (odporkyne), ktorá obsahovala rozsudok Okresného súdu v Brezne č. k. 5C/174/2014-61 zo dňa 03. 02. 2015, bola odporkyni doručená dňa 19. 02. 2015. Prevzatie zásielky potvrdila na doručení dodacej pošty vlastnoručným podpisom. Niet pochyb o riadnom doručení rozsudku prvostupňového súdu odporkyni.

Zákonná lehota na podanie odvolania odporkyni začala plynúť dňa 20. 02. 2015, prvý nasledujúci deň po doručení rozsudku, a 15-ty deň lehoty pripadol na piatok 06. 03. 2015 (pracovný deň). Odvolanie odporkyne bolo okresnému súdu doručené osobne dňa 10. 03. 2015 o 12,50 h., teda po uplynutí odvolacej lehoty. Odvolací súd preto odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. a) odmietol ako oneskorene podané.

V ďalšom odvolací súd preskúmaval z vecne stránky odvolanie navrhovateľa a odvolanie vedľajšieho účastníka.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd v otázke nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľovi za vyúčtovaný úkon právnej služby zo dňa 03. 02. 2015 účasť na pojednávaní, odmeny 101,25 eur + režijný paušál 8,04 eur a súvisiacich náhrad cestovného 72,14 eur a straty času 134,21 eur, a to z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v rozhodnutí okresný súd, odvolací súd v tomto rozhodnutí na tam uvedené dôvody odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.) a z ktorých vyplýva, že súd prihliadol najmä na skutočnosť, že na pojednávaní právny zástupca navrhovateľa neuviedol žiadne nové skutočnosti, nepredložil žiadne nové dôkazy a súd rozhodol na základe listinných dôkazov doložených v spise, ktoré mal súd k dispozícii. Z hľadiska prisúdenej výšky trov právneho zastúpenia navrhovateľovi je rozhodnutie okresného súdu správne. Preto odvolací súd na odvolanie navrhovateľa rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vo výške trov právneho zastúpenia potvrdil.

Podľa § 220 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Postup okresného súdu je správny v tom, keď na daný prípad aplikoval a trovy právne posudzoval podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., pomeru úspechu účastníkov vo veci.

Avšak názor okresného súdu, že trovy konania je povinný platiť vedľajší účastník spoločne a nerozdielne s odporkyňou, podľa názoru odvolacieho súdu nie je súladný s platnou právnou úpravou.

Okresný súd v rozhodnutí konštatoval, že vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov v závislosti od výsledku konania. Ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi (hlavnému) konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu (teda rozsahu úspechu) aj vedľajší účastník. S týmto možno súhlasiť. Uvedené právo na náhradu trov účastníka a vedľajšieho účastníka však neznamená, že v konaní, keďže vystupujú na jednej sporovej strane, že predstavujú zákonom upravené (O. s. p.) tzv. procesné spoločenstvo a že ich intenzita prepojenia so zreteľom na obsah ich hmotnoprávneho vzťahu, prípadne vzťahu k tretím osobám, je taká, že by v konečnom dôsledku účastníka a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane bolo možné zaväzovať spoločne a nerozdielne (solidárne) k náhrade trov konania, ako to urobil okresný súd v danom prípade.

O procesnom spoločenstve hovoríme vtedy, ak na jednej strane alebo i na oboch sporových stranách vystupuje viacero účastníkov konania, pričom procesné spoločenstvo vzniká ako dôsledok hmotného práva. Vedľajšieho účastníka nemožno stotožňovať s účastníkom (hlavným). Vedľajší účastník je treťou osobou, ktorá má právny záujem na víťazstve toho účastníka, ku ktorému sa pridružuje. Vedľajší účastník ostáva treťou osobou aj po vstupe do konania, ale má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník, ku ktorému sa pridružil. Koná len sám za seba, všetky svoje úkony vykonáva svojím vlastným menom. Spor vedie hlavný účastník a súd vždy z úkonov vedľajšieho účastníka prihliada len na také, ktoré pre hlavného účastníka znamenajú priaznivejší výsledok v spore. Vedľajší účastník je v konaní treťou osobou, ktorej súd v rozhodnutí vo veci samej nemôže priznať žiadne práva ani ukladať povinnosti. Pretože v konaní má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník konania, znamená to, pokiaľ ide o náklady konania, že mu v prípade víťazstva môže byť priznaná náhrada jeho nákladov, a v prípade prehry môže byť zaviazaný k náhrade nákladov víťaznému účastníkovi.

Vedľajšie účastníctvo však nemá za následok spoločnú a nerozdielnú (solidárnu) povinnosť s účastníkom platiť trovy konania úspešnému účastníkovi, a bez ohľadu na posúdenie ich účasti (vykonané procesné úkony) v konaní, k akému nesprávnemu záveru dospel súd v prejednávacom prípade. Takýto záver súdu neodporuje záveru, že vedľajší účastník nemôže mať ohľadom trov konania iné postavenie ako účastník, na strane ktorého vystupuje.

Úspešný vedľajší účastník sa nepodieľa na trovách úspešného účastníka (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho

strane) a ani úspešný účastník sa nepodieľa na trovách úspešného vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať účastníkovi). Uvedené platí aj opakom, v prípade, ak účastník nemal v konaní úspech, kedy potom nemal úspech v konaní ani vedľajší účastník zúčastňujúci sa konania na jeho strane.

Funkcionalitu solidarity spočívajúcu v zvýhodnení navrhovateľa na uspokojenie náhrady trov konania v prejednávacom prípade aplikovať nemožno, pretože k tomu nie sú splnené zákonné predpoklady. Preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o trovách konania účastníkov o povinnosti vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne s odporkyňou platiť trovy konania podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že trovy prvostupňového konania je povinná zaplatiť navrhovateľovi odporkyňa. Pritom odporkyňa je trovy povinná zaplatiť v celej výške, v akej súd trovy navrhovateľovi priznal, pretože vzhľadom na vykonané procesné úkony vedľajšieho účastníka v konaní nie je dôvodné, aby niektoré z trov znášal (samostatne) vedľajší účastník na strane odporkyne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešný iba vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.